

Czwartek, 13 października 2011 r.

19. zauważa, że w przypadku braku prawnie wiążącej definicji UE określającej czym jest małe przedsiębiorstwo lub mikroprzedsiębiorstwo oraz zważywszy na zmieniający się wraz z upływem czasu charakter takich przedsiębiorstw, zakres wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych powinien być ograniczony do osób fizycznych oraz że osoby fizyczne bezpośrednio związane z niewypłacalnym ubezpieczycielem, takie jak dyrektorzy, kadra zarządzająca wyższego szczebla lub członkowie zarządu posiadający prawo głosu, których obszar odpowiedzialności zawodowej wiąże się z przyczynami niewypłacalności, powinni być wykluczeni z grupy konsumentów; wzywa Komisję, aby dokonała ponownej oceny tej kwestii w celu włączenia wybranych osób prawnych po uprzednim uzgodnieniu prawnie wiążącej definicji; zwraca uwagę, że zgodnie z zasadą pomocniczości każde z państw członkowskich może zdecydować o włączeniu osób prawnych do krajowych ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych;

20. przyznaje, że kwestie związane z koncentracją rynku mogą ograniczyć zdolność ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych do uwzględniania wszystkich roszczeń ubezpieczających lub, w stosownych przypadkach, beneficjentów wynikających z upadłości jednego lub kilku ubezpieczycieli; uważa, że należy unikać wprowadzania takich przepisów dotyczących ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych, które mogłyby prowadzić do nakładania dalszych ograniczeń na skoncentrowane rynki;

21. przewiduje rolę nadzorczą dla EUNUiPPE w zakresie koordynowania testów warunków skrajnych dla danego rynku przeprowadzanych przez organy krajowe i w zakresie koordynowania ogólnoeuropejskich testów warunków skrajnych ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych, wraz z wydawaniem – w razie konieczności – zaleceń, oraz w zakresie regularnego przeprowadzania wzajemnych ocen, aby zagwarantować wymianę metod opartych na najlepszych praktykach;

22. zauważa, że na niewielkich i skoncentrowanych rynkach utworzenie ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego z nieodpowiednimi mechanizmami finansowania mogłoby spowodować ryzyko systemowe poprzez zwiększenie stopnia wzajemnych powiązań między ubezpieczycielami, co doprowadziłoby do stworzenia nierównych warunków konkurencji między mniejszymi i większymi rynkami, ponieważ mniejsze rynki miałyby większe trudności w radzeniu sobie z kosztami; zauważa, że należy uwzględnić te trudności, aby uniknąć nakładania dalszych ograniczeń na skoncentrowane rynki; wzywa Komisję, aby pozostawiła państwom członkowskim swobodę w dostosowywaniu zasad finansowania oraz innych aspektów konstrukcji ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego do określonych potrzeb rynków krajowych;

23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Przyszłość podatku VAT

P7_TA(2011)0436

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 października 2011 r. w sprawie przyszłości podatku VAT (2011/2082(INI))

(2013/C 94 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji Europejskiej w sprawie przyszłości podatku VAT (COM(2010)0695),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji Europejskiej (SEC(2010)1455),
- uwzględniając program Small Business Act (COM(2008)0394),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska agenda cyfrowa” (COM(2010) 0245),
- uwzględniając przeprowadzoną przez PWC analizę dotyczącą wykonalności alternatywnych metod poprawy i uproszczenia poboru podatku VAT przy pomocy nowoczesnych technologii lub pośredników finansowych,

Czwartek, 13 października 2011 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wytyczne OECD w sprawie neutralności podatku VAT,
 - uwzględniając publikację KE „Tendencje w opodatkowaniu w UE” (wydanie 2010),
 - uwzględniając publikację OECD Consumption Tax Trends 2010,
 - uwzględniając sprawozdanie Parlamentu Europejskiego z 2008 r. w sprawie skoordynowanej strategii w celu poprawy walki z oszustwami podatkowymi,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 8/2007 dotyczące współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej wraz z odpowiedziami Komisji ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów a także Komisji Transportu i Turystyki (A7-0318/2011),
- A. mając na uwadze, że obecny system VAT w UE, który obowiązuje od 17 lat, został opisany jako tymczasowy w oczekiwaniu na przejście na nowy system w odpowiednim momencie; mając na uwadze, że nowa inicjatywa wyrażona w zielonej księdze Komisji stanowi jedynie początek procedury, która prawdopodobnie będzie długa, trudna i skomplikowana, a której powodzenie zależy od realnej determinacji państw członkowskich w rozwijaniu „prostszego, solidniejszego i wydajniejszego” systemu, który jest bardziej przejrzysty i który opiera się na ścisłej współpracy i wymianie najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości,
- B. mając na uwadze, że celem wspólnego systemu podatku VAT jest poprawa wydajnego funkcjonowania rynku wewnętrznego – kluczowego instrumentu pozwalającego UE na utrzymanie konkurencyjności,
- C. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) stanowią 99 % przedsiębiorstw w Unii Europejskiej,
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska dąży do wspierania rozwoju MŚP w ramach programu Small Business Act poprzez wykorzystanie możliwości i korzyści oferowanych przez jednolity rynek,
- E. mając na uwadze, że państwa członkowskie przewidują odrębne progi zwolnienia z podatku VAT dla MŚP oraz że progi te mają zastosowanie wyłącznie na poziomie krajowym,
- F. mając na uwadze, że OECD uznaje występowanie globalnej tendencji wskazującej na przejście z opodatkowania bezpośredniego na opodatkowanie pośrednie przy rosnącym znaczeniu systemów podatku VAT; mając na uwadze, że Parlament również uznaje tę tendencję, niemniej jednocześnie podkreśla znaczenie opodatkowania bezpośredniego dla progresywności systemu podatkowego; mając na uwadze, że OECD odnotowuje również znaczne zróżnicowanie skuteczności podatku VAT w państwach OECD, co wskazuje na znaczne możliwości zwiększenia skuteczności podatku VAT; mając jednak na uwadze, że wszelkim środkiem służącym zwiększeniu skuteczności podatku VAT powinny towarzyszyć środki służące zwalczaniu nadużyć finansowych oraz że należy rozważyć zniesienie zwolnienia transakcji finansowych z podatku VAT po dokonaniu analizy skutków, jakie by to wywarło, przy uwzględnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady (2007/0267(CNS)),

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 20 z 25.1.2008, s. 1.

Czwartek, 13 października 2011 r.

Zagadnienia ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji w sprawie gruntownej restrukturyzacji i reformy obecnego systemu VAT i zgadza się, że wszechstronny system VAT powinien zmniejszyć koszty operacyjne dla użytkowników oraz obciążenia administracyjne dla władz przy jednoczesnym zwalczaniu nadużyć, które stanowią znaczące obciążenie dla finansów publicznych i dla konsumentów;
2. podkreśla, że uodpornienie systemu VAT na nadużycia powinno być nadrzędnym priorytetem, zważywszy na ogromne straty ponoszone przez państwa członkowskie, które mogą sięgać nawet 100 mld EUR; należy zwrócić szczególną uwagę na oszustwa karuzelowe; przypomina o wciąż aktualnych szczegółowych propozycjach zawartych w Rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 2 września 2008 r. w sprawie skoordynowanej strategii w celu poprawy walki z oszustwami podatkowymi⁽¹⁾, które powinny zostać bezzwłocznie wdrożone;
3. stwierdza, że definicje takie jak „dobrobyt społeczny” czy też „zasady porządku społecznego” odnoszące się do usług, które mogą być przedmiotem zwolnienia z podatku VAT lub obniżonej stawki VAT, są bardzo niejasne, ponieważ są ustanawiane przez sądy krajowe na podstawie ustawodawstw państw członkowskich, co pociąga za sobą ryzyko stałego zakłócenia konkurencji;
4. uważa, że państwa członkowskie przy obecnym systemie VAT stoją przed dylematem więzienia: zniesienia barier fiskalnych w postaci kontroli granicznych w 1993 r. nie zastąpiła wystarczająca współpraca między państwami członkowskimi; zauważa, że spowodowało to utratę znacznych wpływów z tytułu podatku VAT i innych wpływów podatkowych, gdyż niektóre przedsiębiorstwa unikają wejścia na jednolity rynek, a oszuści korzystają z obecnego rozdrobnionego systemu VAT;
5. wzywa w związku z tym państwa członkowskie do dalszego budowania stosunków opartych na zaufaniu, przejrzystości i współpracy krajowych organów skarbowych oraz do tworzenia „partnerstw podatkowych” z przedsiębiorstwami jako „nieodpłatnymi poborcami podatkowymi” organów skarbowych;
6. wzywa Komisję do opracowania skoordynowanej strategii w celu poprawy walki z nadużyciami podatkowymi, ponieważ wpływają one ujemnie na interesy finansowe Wspólnoty;

System VAT, zwolnienia i obniżone stawki

7. wzywa państwa członkowskie do przejścia na powszechny system podatku VAT; podkreśla również, że obecna sytuacja finansowa rodzi ważne wyzwania i że samo przejście z opodatkowania bezpośredniego na opodatkowanie pośrednie nie wystarczy do zapewnienia stabilności gospodarczej; opowiada się w związku z tym również za poszukiwaniem bardziej sprawiedliwych alternatywnych źródeł dochodów;
8. podkreśla, że rozważając przejście z opodatkowania bezpośredniego na opodatkowanie pośrednie, należy uważnie rozpatrzyć konsekwencje tego rozwiązania dla autonomii regionalnej w państwach członkowskich;
9. przypomina, że jedną z kluczowych cech podatku VAT jest zasada neutralności i że w związku z tym poborem podatku VAT nie należy w możliwie największym zakresie obciążać firm; podkreśla, że państwa członkowskie powinny zapewnić, aby zasadniczo wszystkie transakcje handlowe były opodatkowane w najwyższym możliwym stopniu oraz aby wszystkie zwolnienia miały ograniczony zakres przy jednoczesnym zapewnieniu takiego samego opodatkowania podatkiem VAT zbliżonych do siebie towarów i usług; podkreśla na przykład, że wszystkie książki, gazety i czasopisma, niezależnie od ich formatu, powinny podlegać takiemu samemu opodatkowaniu, innymi słowy taka sama stawka podatku VAT powinna mieć zastosowanie zarówno w odniesieniu do książek, gazet i czasopism do pobrania lub dostępnych on-line, jak i do książek, gazet i czasopism w tradycyjnym formacie, i że różne usługi transportu transgranicznego powinny podlegać takiemu samemu opodatkowaniu podatkiem VAT niezależnie od wykorzystywanego środka transportu; zauważa, że w przypadku gdy zwolnienia nie stanowią przeszkody dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, państwa członkowskie powinny zachować prawo przyznawania zwolnień w oparciu o wąsko rozumiane kryteria społeczne i kulturowe;

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 13.

Czwartek, 13 października 2011 r.

10. apeluje o ujednoczenie stawki standardowej lub zmniejszonej stawki VAT dla wszystkich wewnątrzunijnych przewozów transgranicznych niezależnie od rodzaju transportu oraz o ujednoczenie przepisów dotyczących odliczania naliczonego podatku VAT;
11. stoi na stanowisku, że stawki VAT na dobra kultury powinny być takie same niezależnie od metody ich sprzedaży (w trybie online lub offline); uważa, że takie wyrównanie przyczyniłoby się do rozwoju handlu elektronicznego i zapewniłoby konsumentom takie same kulturalne i edukacyjne korzyści, poprzez wspieranie rozwoju dynamicznego sektora cyfrowego;
12. stwierdza, że w sektorze transportu występują pewne zakłócenia rynku, ponieważ niektóre środki transportu – np. autobusy i pociągi – podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT, podczas gdy inne są zwolnione z tego podatku; stwierdza, że sytuacja ta prowadzi do nierównych warunków konkurencji, ponieważ wszystkie środki transportu konkurują ze sobą w zakresie tych samych usług transportu transgranicznego;
13. apeluje o opracowanie strategii „zielonego VAT-u” wprowadzającej niższe stawki dla energooszczędnych i przyjaznych środowisku produktów i usług, tworząc przeciwwagę dla nieuczciwej konkurencji wynikającej z czynników zewnętrznych, które nie znajdują odzwierciedlenia w cenie danego produktu lub usługi;
14. podkreśla, że w celu zapewnienia neutralności, musi istnieć możliwość odliczenia podatku VAT od towarów i usług wykorzystywanych do wykonywania czynności opodatkowanych; zauważa, że obecne zasady odliczania podatku są skomplikowane i powodują problemy dla firm ze względu na kwestie związane z przedmiotem działalności (zakres), rodzajem świadczonych usług (zwolnienia) lub charakteru świadczonych usług (odliczenia);
15. zauważa w stosunku do transgranicznych transakcji wewnątrzspółnotowych, że obecny system VAT cechuje odejście od pierwotnego zobowiązania państw członkowskich do stosowania zasady pochodzenia ze względu na brak poparcia politycznego w państwach członkowskich dla współpracy na rzecz stosowania tej zasady;
16. w związku z tym zgadza się z propozycją Komisji dotyczącą uznania status quo i dążenia do zasady opodatkowania w miejscu przeznaczenia; uważa, że system VAT oparty na zasadzie podatku w miejscu konsumpcji, zarówno w zakresie towarów, jak i usług, wydaje się obiecujący i należy go poddać dalszej analizie, a powinno mu towarzyszyć wprowadzenie w państwach członkowskich należycie działających pojedynczych punktów kontaktowych; podkreśla, że utworzenie do dnia 1 stycznia 2015 r. pojedynczych punktów kontaktowych VAT powinno nadal stanowić kluczowy priorytet dla UE;
17. w świetle tendencji do zbliżania standardowych stawek podatku VAT wzywa państwa członkowskie do dalszego zawężenia standardowych stawek; uznaje, że państwu członkowskiemu należy zapewnić swobodę ustalania własnych stawek VAT z uwagi na znaczenie podatku VAT jako instrumentu budżetowego;
18. wzywa Komisję do przedstawienia do końca grudnia 2012 r. propozycji mającej na celu uproszczenie podatków transgranicznych;
19. podkreśla, że organizacje niedochodowe odgrywają zasadniczą rolę we wspieraniu demokracji, wzroście gospodarczego i dobrobytu w Europie i przynoszą im wiele korzyści; wzywa Komisję do proponowania mechanizmu umożliwiającego państwom członkowskim, które dążą do wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego, ogólne zwolnienie z podatku VAT całości lub większości działań i transakcji dokonywanych przez te organizacje; podkreśla, że mechanizm ten powinien objąć przynajmniej małe organizacje niedochodowe;
20. wzywa państwa członkowskie do uzgodnienia do stycznia 2012 r. wykazu wspólnych towarów i usług, które mogą podlegać zwolnieniu z podatku lub obniżonej stawce podatku VAT;
21. wzywa państwa członkowskie do ścisłej współpracy z Komitetem ds. VAT, aby osiągnąć porozumienie w sprawie jednolitej interpretacji pojęć prawnych mających zastosowanie w tym kontekście i uniknąć ryzyka wyłączenia z tego podatku wszystkich pozostałych towarów i usług na szczeblu europejskim;

Czwartek, 13 października 2011 r.

22. wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do końca 2013 r. sprawozdania zawierającego obowiązkowy wykaz towarów i usług, które mogą podlegać obniżonej stawce VAT lub zwolnieniu zgodnie z dyrektywą VAT, opracowany na podstawie wniosków państw członkowskich i Komitetu ds. VAT;

Zmniejszanie biurokracji

23. wzywa państwa członkowskie do lepszej koordynacji i ujednoczenia praktyk administracyjnych przez skoncentrowanie się na wymianie najlepszych praktyk oraz do wdrażania środków zaproponowanych przez Komisję w 2009 r. w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych wynikających z prawodawstwa UE w dziedzinie podatku VAT, w szczególności dzięki ograniczeniu częstotliwości składania deklaracji VAT, uproszczeniu zaświadczeń wymaganych do uzyskania zwolnienia z podatku VAT przy wywozie, zniesieniu zerowej informacji podsumowującej dla wewnątrzunijnego nabycia towarów, większemu wykorzystaniu rozwiązań e-administracji – w szczególności składania przez internet deklaracji i informacji o podatku VAT – zgodnie z przepisami Europejskiej agendy cyfrowej, zniesieniu odsetek i kar naliczanych w przypadku błędów w deklaracjach VAT, jeżeli dana osoba prawna nie spowodowała strat z tytułu podatku VAT dla danego państwa członkowskiego, oraz – w związku z wprowadzeniem jednolitej procedury zwrotu VAT – dzięki jednolitemu numerowi identyfikacyjnemu VAT oraz elektronicznemu systemowi przechowywania danych do celów podatku VAT w całej UE;

24. z zadowoleniem przyjmuje analizę na temat wewnętrznego rynku cyfrowego; wzywa Komisję do poprawienia interoperacyjności podpisów elektronicznych w celu stworzenia ram prawnych dla uznawania bezpiecznych systemów certyfikacji elektronicznej, a także do ewentualnego wprowadzenia zmian i uzupełnień do dyrektywy w sprawie podpisów elektronicznych w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, w szczególności dla MŚP; podkreśla potrzebę wzajemnego uznawania w całej UE elektronicznych sposobów identyfikacji i uwierzytelniania;

25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od 2010 r. został wprowadzony na terytorium UE nowy elektroniczny system zwrotu podatku VAT; zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi nie później niż do lipca 2012 r. sprawozdania z wyników oraz mocnych i słabych stron nowego systemu; podkreśla, że nowe przepisy muszą być każdorazowo poddawane przeglądowi, aby zapewniały odpowiednią ochronę przed próbami oszustwa;

26. wzywa Komisję do przedstawienia w rozsądnym terminie propozycji zmierzającej do wprowadzenia standardowej faktury europejskiej (w wersji papierowej i elektronicznej) opartej na wzorze neutralnym pod względem językowym, który mógłby zawierać informacje takie jak pełna nazwa lub imię i nazwisko oraz adres, data rejestracji i zamknięcia numeru identyfikacyjnego VAT oraz dane dotyczące numeru VAT przypisanego grupie, w celu uproszczenia transakcji transgranicznych i zmniejszenia kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa;

27. wzywa państwa członkowskie i Komisję do krytycznego spojrzenia, w porozumieniu z przedsiębiorstwami, na plan działania Komisji zmierzający do osiągnięcia pierwszego celu programu lepszego stanowienia prawa, a mianowicie zmniejszenia obciążeń administracyjnych o 25 % do 2012 r.; stwierdza z pewnością, że środki o potencjalnie największym wpływie zawarte w planie działania Komisji w sprawie VAT bądź zostały już przyjęte przez Radę, bądź są w trakcie rozpatrywania; ocenia, że pozostałe środki mogłyby zmniejszyć część obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw europejskich, lecz ich skutki nie byłyby jednolite w całej Unii;

28. podkreśla znaczenie zwiększenia i wspierania wykorzystania rozwiązań e-administracji, w szczególności elektronicznego składania deklaracji i informacji VAT;

29. wzywa państwa członkowskie do uzgodnienia na szczeblu unijnym w krótkim/średnim okresie maksymalnego zbioru ustandaryzowanych obowiązków w zakresie VAT, które państwa członkowskie mogłyby nakładać na firmy; wzywa państwa członkowskie do rozpatrzenia, w porozumieniu z przedsiębiorstwami, obowiązków w zakresie VAT i praktyk administracyjnych, do zidentyfikowania głównych problemów przedsiębiorstw wynikających z obecnego systemu podatkowego i do wymiany pomysłów i metod dotyczących najlepszych praktyk w celu uproszczenia i wyjaśnienia tego systemu oraz zmniejszenia obciążeń administracyjnych i barier w handlu;

Czwartek, 13 października 2011 r.

30. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia przyjęcia ogólnoeuropejskiego progu zwolnienia z VAT dla MŚP, aby zmniejszyć biurokrację i koszty oraz zapewnić łatwiejszy dostęp do rynku wewnętrznego;

31. wzywa Komisję do starannego rozważenia kwestii większego ograniczenia biurokracji podatkowej w przypadku organizacji niedochodowych; podkreśla, że system VAT powinien być o wiele bardziej elastyczny w przypadku państw członkowskich, które życzyłyby sobie podjąć ambitne środki w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego tych organizacji w zakresie podatku VAT;

Skuteczny pobór podatku VAT

32. zgadza się z Komisją, że należy poprawić skuteczność poboru podatku VAT w celu zmniejszenia ubytku VAT i ograniczenia możliwości popełniania nadużyć, a także chronienia działających w dobrej wierze przedsiębiorców przed oszustwami w zakresie podatku VAT; podkreśla, że walka z oszustwami podatkowymi w Unii Europejskiej ma pierwszorzędne znaczenie i zachęca do ściślejszej współpracy w tej dziedzinie między państwami członkowskimi, Europolem, Eurojustem i OLAF-em, apeluje ponadto o objaśnienie pojęć i definicji takich jak miejsce konsumpcji i miejsce siedziby;

33. podkreśla potrzebę poprawy transgranicznego ścigania wewnątrzspółnotowych nadużyć związanych z rozliczaniem podatku VAT w państwach członkowskich oraz zwiększenia odpowiedzialności i świadomości ryzyka w tym zakresie;

34. w kwestii stworzenia możliwości prowadzenia skutecznego transgranicznego postępowania w sprawie takich naruszeń i ich karania sądowego, podkreśla jak ważne jest podanie w prawodawstwie UE kompleksowej i jednolitej definicji zorganizowanych oszustw podatkowych w zakresie VAT czy karuzeli VAT, które są najbardziej rozpowszechnionymi formami nadużyć, jeżeli chodzi o VAT, a także wprowadzenie ujednoczonych kar administracyjnych;

35. zwraca uwagę, że nie są dostępne dokładne szacunki zakresu „karuzelowych” oszustw w zakresie podatku VAT; apeluje o opracowanie narzędzia służącego dokładnej wycenie nadużyć w zakresie podatku VAT, które umożliwiłoby również dokonanie odpowiednich porównań w tej dziedzinie między państwami członkowskimi UE;

36. podkreśla znaczenie intensywniejszej i sprawniejszej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi, uważniejszego śledzenia wymiany informacji i bardziej bezpośrednich kontaktów pomiędzy lokalnymi urzędami skarbowymi utrzymywanych za pomocą wspólnego internetowego portalu informacyjnego, w celu zagwarantowania skuteczniejszego udzielania sobie przez państwa członkowskie wzajemnej pomocy; apeluje o pogłębienie współpracy między organami sądowymi państw członkowskich, Eurojustem, Europolem i OLAF-em;

37. wzywa Komisję do wysunięcia propozycji uproszczenia i konsolidacji wspólnotowych przepisów służących zapobieganiu nadużyciom finansowym, a także do zajęcia się słabymi punktami współpracy pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi w ramach tego procesu;

38. wzywa Komisję do zadbania o to, by niedawno utworzony (listopad 2010 r.) EUROFISC stanowił praktyczną wartość dodaną do prowadzonych przez państwa członkowskie transgranicznych dochodzeń w dziedzinie nadużyć VAT; wzywa również Komisję, by składała Parlamentowi regularne sprawozdania z funkcjonowania tego mechanizmu, a także by je upubliczniała;

39. podkreśla, że dzięki szerszemu wykorzystaniu nowych technologii i innowacyjnych rozwiązań można znacząco ograniczyć możliwości nadużyć w zakresie podatku VAT; domaga się, by Komisja jeszcze bardziej wzmocniła system wymiany informacji o VAT (VIES) poprzez skrócenie czasu gromadzenia i uzyskiwania danych oraz poprzez udzielenie szerszego dostępu do nich;

40. uważa jednak, że debata nad metodami poboru podatku VAT jest drugorzędna wobec rozwiązania podstawowych kwestii i problemów związanych z obecnymi zasadami i procedurami i że na obecnym etapie nadrzędne pierwszeństwo należy nadać zaradzeniu brakowi harmonizacji oraz konieczności normalizacji procedur i ograniczeniu barier językowych przy jednoczesnym ograniczeniu narażenia systemu na nadużycia;

Czwartek, 13 października 2011 r.

41. kładzie nacisk na konieczność wprowadzenia odrębnego europejskiego organu ds. interpretacji, od którego państwa członkowskie mogłyby uzyskać wiążące odpowiedzi w sprawie wspólnej metody opodatkowania oraz jednolitego stosowania przepisów w zakresie VAT;

42. przypomina, że o ile międzynarodowe podmioty gospodarcze są często szkolone, aby stawiać czoło problemom związanym z zarządzaniem biznesem w skali światowej, o tyle organy podatkowe nie zawsze reprezentują ten sam poziom kompetencji; podkreśla w związku z tym, że współpraca powinna być pomyślana tak, aby odróżniać osoby działające w dobrej wierze od oszustów oraz aby system był zrozumiały dla obu stron;

43. uważa, że ograniczony model hurtowni danych VAT (wraz ze standardowym plikiem audytowym ⁽¹⁾) w połączeniu z modelem certyfikowanego podatnika stanowią obecnie najbardziej obiecujące modele poboru podatku VAT, które są analizowane przez Komisję, gdyż zostały już z powodzeniem zastosowane w niektórych państwach członkowskich i wykazały zdolność do zwiększenia skuteczności poboru podatku VAT;

Proces ustawodawczy

44. uznaje, że dla środowiska przedsiębiorczości niezbędne są wyraźne zasady VAT, które zwiększą pewność prawa i prawdopodobieństwo jednolitej wykładni w państwach członkowskich; uważa również, że obowiązujące dyrektywy Rady zawierają niejasne przepisy zwiększające możliwość niejednoznacznej interpretacji, a wynikający z nich skomplikowany system VAT ogranicza działalność transgraniczną i prowadzi do niepotrzebnych obciążeń administracyjnych; jest zdania, że przepisy dotyczące VAT powinny być spójne z polityką europejską prowadzoną w innych dziedzinach, takich jak zrównoważony rozwój;

45. wzywa zatem państwa członkowskie do zwiększenia stopnia harmonizacji poprzez:

- stosowanie rozporządzeń zamiast dyrektyw w największym możliwym stopniu, ze względu na natychmiastową harmonizację i pewność prawa, która się z nimi wiąże;
- alternatywnie – upoważnienie Komisji do wydania „Wspólnego kodeksu unijnego dla podatku VAT” w formie decyzji wykonawczych za zgodą większości państw członkowskich ⁽²⁾, zmieniającego rolę Komitetu ds. VAT;
- proces zmierzający do usprawnienia i koordynacji krajowych procesów wdrażania takich przepisów na szczeblu UE, nadający Komisji istotniejszą rolę;
- ogólne zaangażowanie zainteresowanych podmiotów i firm w proces sporządzania i wdrażania prawodawstwa w zakresie VAT na szczeblu krajowym i unijnym, w szczególności przez zaangażowanie ekspertów zewnętrznych w prace Komitetu ds. VAT na szczeblu UE;

46. ocenia, że przedsiębiorstwa potrzebują jasnych i jednoznacznych przepisów europejskich w zakresie podatku VAT, sprzyjających prowadzeniu działalności transgranicznej i zmniejszeniu obciążeń administracyjnych, a tym samym kosztów przedsiębiorstw; wzywa państwa członkowskie i Komisję do podniesienia jakości i przejrzystości za pomocą następujących środków:

- prowadzenie wszechstronnych i wysokiej jakości ocen skutków przy zaangażowaniu przedsiębiorstw europejskich celem wspierania wniosków ustawodawczych;
- utrzymanie kontaktu z przedsiębiorstwami w skali krajowej podczas negocjacji i na etapach wdrażania;

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją/zaleceniami wyrażonymi w wytycznych OECD.

⁽²⁾ Zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej wyrażoną w COM(1997)0325 z dnia 25 czerwca 1997 r.

Czwartek, 13 października 2011 r.

- uzupełnienie dyrektyw Rady o rozporządzenia Rady w przypadku, gdy może to zapewnić większą jasność sytuacji;
- terminowe zapewnienie przystępnych i wysokiej jakości informacji oraz wytycznych dotyczących przepisów krajowych, także na szczeblu UE, zwłaszcza w dziedzinach, w których opodatkowanie nie jest jednolite;
- znalezienie sposobów wykorzystania technologii w celu rozpowszechniania informacji na skalę ogólnoeuropejską; wymiana pomysłów i metod w zakresie najlepszych praktyk na forum UE lub w ramach Komitetu ds. VAT;
- włączenie przedsiębiorstw, być może jako ekspertów zewnętrznych, w niektóre prace Komitetu ds. VAT na szczeblu UE;
- ogólne zwiększenie zaangażowania przedsiębiorstw w przedmiotowy proces i skorzystanie dzięki temu z wiedzy, jaką zdobyły, działając jako „nieodpłatni poborcy podatkowi” oraz na co dzień wykonując transakcje wewnątrzspółnotowe;

*

* * *

47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

Przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej (23 października 2011 r.)

P7_TA(2011)0442

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 października 2011 r. w sprawie przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej (23 października 2011 r.)

(2013/C 94 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wyniki wystąpienia nt. stanu Unii ogłoszonego w dniu 28 września 2011 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
 - 1. uważa, że zbliżające się posiedzenie Rady Europejskiej ma ogromne znaczenie i musi ostatecznie i zdecydowanie wskazać dalszą drogę;
 - 2. wzywa przewodniczącego Komisji do przedłożenia kompleksowego planu wraz z planem działań określającym odrębne etapy jego wdrażania;
 - 3. uważa, że taki plan powinien całkowicie opierać się na metodzie wspólnotowej i uwzględniać stosowanie istniejących uregulowań instytucjonalnych UE;
 - 4. podkreśla konieczność wdrożenia takiego planu w oparciu o ściśle określony harmonogram, aby przywrócić zaufanie i wskazać kierunek działania;
 - 5. uważa, że taki plan powinien zawierać co najmniej następujące elementy:
- unijny plan dokapitalizowania banków europejskich,